

I sagornas värld

där jag nu i kvällen
har tänt min brasa
där som den unge Elis
brukade gå
där en helt ny eld
nu sakta brinner
där endast nattens väsen
nu kan se på

jag känner hur vinden
nu smeker kinden
och hur jag låter
tankarna börja gå
när jag hör göken
hur den lystet hoar
känner jag mig lycklig
så som få

så när jag nu sitter
här i natten
och ser upp mot stjärnorna
där i skyn
då kan jag känna
hur kroppen ryser
och från himlen faller
det sagogryn

då när en skepnad
ses sakta skrida
där ute i gläntan
men strax förbi
detta djupt berör mig
just i stunden
med en märklig känsla
av melankoli

jag hör hur det knakar

ifrån vinden
och hör de glada rösterna
ifrån förr
ja hur det gnisslar
och det gnäller
där från vindstrappans
gamla dörr

det är en känsla
helt obeskrivlig
den känns ändå så tung
på ett konstigt vis
som en sorts skogarnas
egen gåva
i en lätt förförisk
nattlig bris

när jag då så sakta
lägger mig ner
med mitt öra
tätt tryckt mot marken
då hörs det steg
från en svunnen dåtid
och jag hör hur viskningar
sprids till barken

just där i nattens
tunga mörker
växer det en vålnadslik
dimma fram
och där från skogen
hörs det ett skri
över en av näckrosor
välfylld damm

där nu helt plötsligt
skogsråt står
med en blick
som kan smält is
detta är kanske en dröm
i en annan dröm

men ändå så verkligt verklig
på något vis

som en folksagas
mytisk vandring
där i mina förfäders
gamla spår
som till naturens eget
och mitt beskydd
där mitt i natten
jag tacksam står

så nu vill jag somna
till gamla sagor
om skogsrån älvor
och gamla troll
för där i hembygdens
djupa skogar
där har alltid sagorna
spelat roll

Copyright © AndLou

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AndLou med Poeter.se id #132166 innehar upphovsrätten